

ПРОТОКОЛ

№ 332

гр. Пловдив, 16.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Станислав П. Георгиев

Членове: Милена Б. Рангелова
Красимира Д. Ванчева

при участието на секретаря Нина Б. С.а
и прокурора Димитър Иванов Махмудиев (АП-Пловдив)
Сложи за разглеждане докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно наказателно дело № 20215000600616 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:36 часа се явиха:

Производство по реда на чл. 65 ал. 7-8 НПК.

Образувано е по частна жалба на адв. С. Ч., защитник на обвиняемите С. и В. З. и О. Г. против определение по ЧНД 2776/2021 г., по описа на ОС Ст. Загора, с което е оставено без уважение тяхното искане за изменение на мерките им за неотклонение **ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА**.

Обвиняемият С. З. – лично и с адв. С. Ч..

Обвиняемият В. З. – лично и с адв. С. Ч..

Обвиняемият О. Г. – лично и с адв. С. Ч..

В залата се явява преводачът от * език В. К..

Явява се и преводачът А. К., която е била преводач в първа инстанция и е призована за днес от СтОС.

А. К. – обадиha ми се да дойда от Окръжния съд. Идвам от *, пътните ми са от * до * и обратно 20 лв.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСВОБОЖДАВА преводача К. от участие по делото. **ИЗПЛАЩА** ѝ пътните разноски в размер на 20 лв. и 20лв. за явяване, за което бяха издадени

РКО.

Обв. С. З. – съгласни сме, установихме контакт с преводача К., нямаме против да ни превежда днес от български на * и от * на български.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА за преводач от български на * и от * на български език на обвиняемите по делото С. З., В. З. и О. Г. г-жа В. И. К..

Сне се самоличността ѝ:

В. И. К. – 47 години, българка, българска гражданка, неосъждана, без родство със страните.

Известна ми е наказателната отговорност за даване на неверен превод.

ПРОКУРОРЪТ – да се даде ход на делото.

Адв. Ч. – да се даде ход на делото.

Обв. С. З. – да се даде ход на делото. Зная защо съм тук.

Обв. В. З. – да се даде ход на делото.

Обв. О. Г. – да се даде ход на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО.

На страните се разясниха правата по чл. 274 и чл. 275 НПК.

ПРОКУРОРЪТ – нямаме искания.

Адв. Ч. – нямаме искания.

Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

Адв. Ч. – Уважаеми апелативни съдии, поддържам подадената частна жалба по изложените в нея съображения и след като се запознах с

определението на първоинстанционния съд ще изложи сравнително накратко и допълнителни съображения, въз основа на които ще моля да приемете, че молбата е основателна и първоинстанционното определение следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Пред първоинстанционния съд бяха развити съображения, с които сте запознати и няма да ги повтарям относно наличието на нови обстоятелства. Но въз основа тях първоинстанционният съд е можел да приеме, че мярката за неотклонение може и следва да бъде изменена в по-лека. Тези нови обстоятелства, които в определението на съда не са коментирани по никакъв начин, са свързани с извършените допълнителни разпити на част от свидетелите, разпит на нови свидетели, и заключения на експерти. Именно в тях се съдържат данни, които представляват нови обстоятелства по смисъла на закона, водещи до извода, че мярката за неотклонение е изиграла своята роля и може да бъде изменена, а и самото наличие на тези свидетелски показания и експертизи, само по себе си са новите обстоятелства, които е следвало да се обсъдят от съда. В съдебния акт такова обсъждане няма. На стр. 21 от съдебния протокол съвсем формално и декларативно и с 3 изречения е посочено, че на база събраните до момента доказателства се извежда изводът, че се касае за деяние с висока степен на обществена опасност и че е налице опасност обвиняемите да се укрият и да се извършат други престъпления. Като доводът за този, последния извод е обстоятелството, че обвиняемите са чужди граждани и че многократно са напускали страната, както и че са пребивавали в различни градове на РБ. Подобни доводи бяха развивани и при първоначалното определяне на мярката за неотклонение, бяха приети и от АС при обжалване на това определение. От тогава са минали 2 месеца и са настъпили цитираните нови обстоятелства, част от които е необсъденото от съда, че подзащитните ми имат забрана да напускат страната, автомобилите им също са иззети като доказателства по делото, а колкото до това, че са ползвали жилище в гр. *, то ползването му е свързано с лечението на С. З. и към настоящия момент наемните отношения са прекратени. Всъщност жилището, което могат да ползват е единствено и то е в гр. *.

Сам по себе си фактът, че обвиняемото лице е чужд гражданин и че по време на престоя си в РБ посещава различни градове, не представлява нито престъпление, нито води до извод, че лицето извършва действия, целящи

неговото укриване или извършването на каквото и да е било престъпление. Тук следва да се има предвид, че при преценка личностновата характеристика на обвиняемите лица, тяхното съдебно минало може да се заключи, че не са с обществена опасност. Първоинстанционният съд само е споменал в определението си, че наличието на тези добри характеристични данни, наличие на адрес и чисто съдебно минало не оборват изводите, приети от него, че лицата ще се укрият и извършат престъпление, ако са с друга мярка за неотклонение.

Ако възприемете тези доводи за правилни, то това би означавало, че никога което и да е лице, обвинено в каквото и да е престъпление, не би могло да се ползва от наличието на добри характеристични данни, работа, адрес, семейно положение, когато следва да се определя каква да е мярката му за неотклонение. Тези обстоятелства следва да се вземат предвид при цялостната преценка каква да бъде мярката за неотклонение на въпросното лице, разбира се. Естествено, преди да се коментират, следва да се обсъди доколко в материалите по делото е налице възможността да съществуват данни за обоснованото предположение, че лицето е извършило престъплението, в което е обвинено.

Тук първостепенният съд отново не е коментирал новопостъпилите доказателства и доколко същите по своя смисъл и съдържание оборват или подкрепят предположението, че лицата са извършили престъпленията, в които са обвинени. Вече е коментирано пред друг съдебен състав на АС по какви причини защитата счита, че това обосновано предположение още при първоначалното определяне на мярката не съществува, тези съображения не са възприети, но считаме че към момента, с оглед новите доказателства, това първоначално обосновано предположение вече е съвсем разколебано.

Обвиненията, касаещи достъпа до компютърни системи и към настоящия момент независимо от заключението на изготвената компютърна експертиза, не може да се установи кое лице на 07. 07. е форматирано твърдите дискове в компютрите, ползвани от подзащитните ми. От новите разпити на свидетелите се потвърждават първоначалните показания на свидетелите и твърденията на подзащитните ми, които са в насока, че информацията, с която е разполагал С. З. е предоставена от тези свидетели, и то във връзка с работата му, не е предоставяна информация, касаеща други

продукти, разработвани от завод * и които не са свързани с работата на обвиняемия. От показанията се установява, че контролът за сигурност е изключително строг, че при всяко влизане и излизане на което и да е лице, ползващо какъвто и да е автомобил, същите се проверяват изключително стриктно. Не е възможно да се изнесе продукцията от завода. В тази връзка намерените парчети, части от изделия, така и към настоящия момент не е установено дали са били действително собственост на завод * или не. Инвентарни номера, списъци, от които да се установи, че тези части са заведени в отдели, в счетоводството на завод * няма. Твърди се, че със сглобяването им може да се получи изделие, а се отправят в същото време твърдения, че всички части липсват, посочва се, че са изготвени от отпадъчен материал, а в същото време се твърди, че са на една висока стойност. Същественото към момента е, че не е установено в хода на разследването по какъв начин, как въпросните части са изнесени от завод *, а още по-важно е, че не е установено, че изнесените вещи са идентични с намерените у З..

Колкото до обвинението по чл. 339 НК, за първи път в практиката ми се приема, че е извършено без експертна справка, посочваща, че веществото е взривно, а колкото до изготвената експертиза за боеприпаса, то от заключението се установява, че същият е негоден за използване. Няма да коментирам повече.

С оглед гореизложеното моля да приемете от една страна, че са налице достатъчно нови данни, които да не подкрепят първоначалното предположение, но най-вече Ви моля, с оглед фазата, на която се намира ДП, с оглед характеристикните данни на подзащитните ми и предстоящите действия, които трябва да се извършват, мярката за неотклонение може да бъде и по-лека като считам, че с оглед тежестта на обвинението тази мярка отговаряща на изискването на закона може да бъде ПАРИЧНА ГАРАНЦИЯ.

Ако приемете, че опасността все пак е толкова голяма, че може да се укрят, то същата може да бъде предотвратена с мярка ДОМАШЕН АРЕСТ, който да бъде контролиран чрез електронно устройство и по този начин подзащитните ми няма да могат да напускат адреса, който ще бъде техен постоянен до промяна на мярката, евентуално, и да напускат *.

Моля за Вашия съдебен акт в този смисъл.

Обв. С. З. ЗА ЗАЩИТА – Съвсем накратко искам да кажа каква е

същността на цялата работа. В края на 2019 г. трябваше да получа болничен, защото ми поставиха диагноза рак на простатата, казвал съм го това, помолиха ме да не пускам болнични и да работя от къщи, в къщи ми беше предоставено абсолютно всичко – чертежи и детайли и документация, колегите идваха при мен като служебно лице, взимаха ме, връщаха ме обратно. 2020 г. започнах да работя нормално. Когато напуснахме * и тръгнахме да напускаме * нищо не са искали да връщам от завода, не съм и хвърлял в боклука, защото нямам право на това, не мога да го хвърля, взех ги със себе си. Жена ми и синът ми даже не знаеха, че са в колата, не знаеха какво представляват тези неща, само казвам как се случиха нещата и как сега * го използва срещу мен.

От показанията на свидетелите следва, че макетите на боеприпаси, за които сме обвиняеми, няма такива, няма доказателства, които да потвърждават наличието им. Шест – седем човека, подписали протокола за липсата, смениха показанията си, например свид. И. И., * на * – „аз не съм взел лично макети, които са изчезнали, аз не съм виждал лично макети, които са изчезнали, не знам защо и какво представляват, как изглеждат“, казва той. Другите казаха същото. Свидетелят Д. каза – вижте протокола на ОС разпита на св. Х. Д., в който протокол и той пише, че нищо не е виждал и не знае. Единственият човек, който говори, че е видял тези макети, това е М. С., който е изготвил текста на протокола. Останалите го подписват протокола, но после казват, че не знаят, били ли са там тези макети или не са. Това, което свидетелите наричат *, се явява стопанско помещение, постройка, в която се съхраняват кофи, четки, санитарни и почистващи препарати, празни кутии от компютри и счупени мебели. Именно там М. С. разбира, че липсват макети; за въпросното помещение, свидетелите казват, че всеки може да влезе в това помещение, никой точно не знае какво там се намира, няма никакви документи за наличността на каквото и да е в това помещение. На въпроса на следователя как е установил липсата на макети, С. не е дал никакво обяснение, но той казва, че детайлите, които по негово мнение са се намирали там, не могат да бъдат използвани в производство и от тях не може да бъде сглобен никакъв боеприпас. Няма никакви доказателства за съществуването на тези макети освен показанията на един свидетел, за това, че той сам ги е правил, но не може да потвърди своите думи, а да откраднеш нещо, което не съществува, е невъзможно.

Има противоречие между заключението на експерта по компютрите и показанията на свидетелите. Експертът твърди, че компютрите ни са били изтрети от неустановено лице на 07. 07. 2021 г., М. С. казва, че в този период от 06 – 20. 08. е включвал компютъра на В. З. и той е работил съвсем нормално. От показанията следва да се разбира, че сътрудниците са могли спокойно да влизат в моя офис, да включват компютрите, на които нямаше пароли.

Сътрудниците ми предаваха документи във връзка с производствената необходимост, те правеха това без мое разпореждане в удобна за тях форма, в частност те понякога дигитализираха документите на скенера в моя офис, в офиса, скенерът стоеше в общия офис.

Моля за по-лека мярка, защото първо, обвинението не е доказано. Цялото обвинение не е доказано както каза моят адвокат, както съм казал пред първа инстанция и сега. Аз не съм престъпник, няма нито едно доказателство за нашето престъпление, не сме престъпници. Ако ни освободите, ще живеем в *, където сме адресно регистрирани, много години сме под наем там и живеем там, официално имаме регистрация в ГРАО предполагам. Договорът е в полицията, когато иззеха документите ни като доказателства взеха и договора. Договорът ни за наем е сключен за 5 години, поне още 3 години имаме право да живеем там, съгласно този договор. Ние имаме спестени пари, всички банкови карти ни взеха в полицията, някъде около 20-тина хил. лева общо тримата имаме. Не, изключено е да се върна пак на работа в * и да се споразумеем. Аз мога да платя, ако имам банковата си карта в мен.

Адв. Ч. - новите доказателства, казах го вече, че потвърждават техните обяснения за начина на работа в *, как са получавали работа, за невъзможността да се изнесат изделията, показанията на свидетелите Д., И., вторите показания на началника на охраната К., новите показания на Т. М., Й. Й. също на Г..

Обв. В. З. ЗА ЗАЩИТА – Подкрепям изцяло позицията на адвоката ни. В следствието, което се водеше тези 2 месеца има много доказателства за нашата невинност. Аз съм сигурен, че следващите разследвания ще бъдат още повече подкрепящи невинността ни, при това изцяло сътрудничим на следствието и казваме самата истина и всичко това се потвърждава. Нещо по повод обвинението към мен лично – свид. Д., компютърният специалист на *,

който подписа протокола с изменения, казва че е сигурен, че компютрите са били форматираны от професионалист, а аз освен средно образование друго нямам, до постъпването ми в * просто бях един спортист. Баща ми е учен, специалист - математик и специалист по боеприпаси, майка ми е домакиня.

Ще се върнем в дома ни в *, ако ни се измени мярката, у нас има известен запас от средства, парични. Когато ни свършат средствата това не е проблем за нас, защото имам сестра, година или две колко ще продължава това следствие, най-важното е, че по този начин ще се запази здравословното състояние на двамата ми родители. За тези 2 месеца в ареста много се влоши здравето им, аз всеки ден се притеснявам какво може да им се случи. Ще си стоим в къщи, за да си възстановим здравето.

В началото на октомври искахме да се преместим в * или да се върнем в *, защото баща ми беше планирал или да се пенсионира или да бъде външен консултант на *, защото много често, когато беше в болнични или в отпуска той постоянно работеше за *.

Обв. О. Г. ЗА ЗАЩИТА – Може би Вие сте обърнали внимание, че ни задържаха когато бяхме тръгнали да се лекуваме и да почиваме. Моля да ни се измени мярката, защото за тези 75 дни да бяхме умрели! Много често викат спешната помощ за мъжа ми, заболяванията му са изброени по делото. Аз също съм невинна.

ПРОКУРОРЪТ – Уважаеми апелативни съдии, моля да оставите частната жалба на обвиняемите без уважение и потвърдите определението на ОС Ст. Загора.

Пред първата инстанция защитата обстойно анализира повдигнатите обвинения, настояват за тяхната несъставомерност и недоказаност.

Считам, че от събраните по делото доказателства след първаначалното вземане на мярката за неотклонение не е разколебано обоснованото предположение за това, че тримата обвиняеми са извършили престъплението, за което са обвинени. По делото предстои назначаване на технически експертизи, за които е необходимо време, поради изключително специфичната материя. Към настоящия момент не са настъпили нови обстоятелства, които да налагат изменение на изводите, направени от състави на първоинстанционния съд и са налице законовите предпоставки за вземане на най-тежката мярка за неотклонение спрямо тримата.

Изяснено е здравословното състояние на обвиняемите и според лекарите няма пречка да пребивават в арестните помещения. Поради което моля да потвърдите определението на първоинстанционния съд в *.

ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИТЕ:

Обв. С. З. – Ние сме законопослушни граждани. Не сме извършвали престъпление, сътрудничим на следствието, но здравето ни не ни позволява да останем в ареста затова Ви моля да ни пуснете в къщи и ще продължим да сътрудничим на следствието, което означава че ще бъдем в *. Година – две, колкото е необходимо оставаме в *.

Обв. В. З. – Моля да ни оставите под домашен арест или да определите банкова гаранция. Естествено, че ще сътрудничим на следствието, за да може прокурорът и следователите да изяснят истината, разбираме цялата сериозност и отговорност и че не можем да напуснем *. Мисля, че здравето на родителите ми е изключително и жизнено определящ фактор и се надявам съда да се отнесе уважително към това. Моля да промените мярката.

Обв. О. Г. – Присъединявам се към техните думи. Моля съда да ни освободи още днес, защото нямаме никакви сили и докторът в затвора, който ни наблюдава вече 75 дни, е готов да предостави своето заключение, че не можем да останем в ареста, а експертизата няма да я коментирам. Моля Ви да живеем в дома ни в * до момента, в който се отменят всичките ни обвинения. Двама възрастни хора уморени се прибирахме в къщи, за да си починем. Не знам как преживяхме, оживяхме 75 дни пред очите на сина ни.

Съдът се оттегли на съвещание.

Съдебното заседание продължава в 11.45 часа в същия съдебен състав, страни и секретар.

Съдът, след съвещание, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че искането за отмяна на обжалваното първоинстанционно определение и за определяне на мерки за неотклонение, различни от задържане под стража, е основателно.

Споделят се съображенията на първоинстанционния съд, че наличната доказателствена маса, състояща се от гласни, писмени и веществени доказателствени материали, обосновава предположение за причастност на

обвиняемите към инкриминираните наказуеми с лишаване от свобода деяния с квалификации по чл. 233 НК и по чл. 319б, ал. 1 НК. Аргументите на защитата за липса на сигурни доказателства са принципно несъстоятелни. Това е така, тъй като обоснованото предположение се изследва в производство, което се развива по реда на чл. 65 НПК, т.е. не е редно да се приравнява на по-високия стандарт, който съдът прилага при решаване на въпросите за вината и отговорността по реда на чл. 303, ал. 2 НПК – за доказаност на обвинението по несъмнен начин при постановяване на осъдителна присъда. Впрочем по конкретното дело виждането на защитата за непреодолим доказателствен дефицит не е основателно.

В съответен протокол са оформени констатациите на разпоредена от * на АД „*“ проверка, която е установила липса на инертни макети на детайли, на сглобки и на цели изделия, на конструктивна и технологична информация за изделията, съхранявана в използваните от тримата обвиняеми служебни компютри, както и на хартиен носител. Разпитани са служители в направление „*“, ръководител на което е бил обв. С. З., които твърдят, че по негова молба са сваляли от сърварите на дружеството и са му прехвърляли в цифров вариант конструктивна информация за изработвани изделия. Това са св. Т. М. и М. С., като първата е изпращала информацията на компютъра на обв. О. Г.. Св. К. (* в направление) пък е изпълнил молбата на обв. С. за изпращане на чертежи на компютъра на обв. Г. чрез системата на вътрешен обмен.

Св. С. е съобщил, че през м. юни 21 г. е заварвал обв. С. З. да копира на личен диск видеозаписи относно полигонни изпитвания на боеприпаси с големина около 1 терабайт. Св. К. допълва това твърдение, като споделя свое възприятие за свързани към компютъра на обв. С. З. флашки и преносима външна памет. Разбира се, че към настоящия процесуален момент въпросната информация не може да бъде конкретизирана, но в същото време не остава съмнение за вида на сведенията, респ. за годността им да бъдат предмет на компютърно престъпление по чл. 319б НК (когато след съответните експертни произнасяния се постигне необходимата конкретизация).

Следва да се отбележи и това, че св. С. и св. К. са сигурни, че никой не е имал достъп до компютъра на обв. С. З.. В подобен смисъл е и писмото на изп. директор на АД „*“.

Събрана е и доказателствена информация за изделията, предмет на обвинението по чл. 233 НК – според св. К. достъп до макетите имали обв. С. З. и св. С.. На свой ред последният потвърждава това и възпроизвежда признание от страна на обв. С. З., че знае къде се намира макет, липсата на който установил още докато обвиняемият е бил на работа. В своите обяснения самият обв. С. З. дава частични самопризнания за изнасяне на макети и документи от оръжейния завод, придружени от мнението му, че имал право на това.

При огледа на иззетите при претърсването на автомобилите на сем. З. на

06.10.21 г. вещи е открита техническа документация, представляваща технологична разработка на прибор за пресоване и подробна конструкторска документация на граната. Св. Й. Й., *,*“, е категоричен, че обв. С. З. е нямал достъп до подобни разработки, които не се и отнасяли към неговите задачи. На този свидетел са били предявени фотоалбумите към всички протоколи за оглед на ВД и той е посочил изделия с военно предназначение. Потвърдил е, че са резултат от научно-изследователската и проектантската дейност на АД „*“ и е посочил, че обвиняемите категорично не са имали право да ги пренасят в своите автомобили. Уточнил е, че обв. С. З. е имал право на достъп до тях, но само в рамките на работното му място и време.

ПАС не споделя заключението на окръжния съд относно опасността от извършване на престъпление. Тримата обвиняеми са с чисто съдебно минало, установен социален статус и отлични характеристични данни. Така че не се явява коректно опасението на първата инстанция, че на свобода те могат да се включат в престъпен акт.

ПАС не се съгласява със защитата, че опасността за укриване липсвала. Обвиняемите са чужди граждани, многократно са напускали *, пребивавали са в различни населени места от страната и са спрени при опит да отнесат инкриминираните предмети зад граница. Не се съгласява и с прокурора, че въпросната опасност е сериозна. Напротив, намира интензитета ѝ за слаб. От една страна, тримата обвиняеми са в продължителен наемен договор с предмет жилище в гр. *, където са убедителни в уверението си, че ще пребивават по време на цялото наказателно производство. От друга страна, от началото на разследването защитата лансира теза за невинност, която тримата обвиняеми настоятелно обосновават с неколккратно давани обяснения и пояснения, вкл. в днешното с.з. Тоест би могло да се очаква, че са заинтересовани да се явяват лично пред съда, за да поддържат (и аргументират) претенцията за оправдателна присъда. Следва да се отбележи, че по отношение на всеки от жалбоподателите е наложена забрана за напускане на *, която е сигурно препятствие срещу предприемане на задгранично пътуване към родината им.

Казано накратко, към настоящия процесуален момент обвинителната теза за извършване на посочените инкриминирани посегателства има необходимата доказателствена подкрепа. Налице е невисока опасност от укриване, която прави подходящи мерки за неотклонение „гарантия“.

Размерите на гаранциите бяха съобразени освен с обема и тежестта на повдигнатите обвинения, също и с имотното състояние на обвиняемите.

Според ПАС гаранции от по 10 000 лева се явяват оптималните мерки за неотклонение – мерките, които биха били годни да обслужат целите по чл. 57 НПК.

В този смисъл следва да се отмени обжалваното първоинстанционно определение.

Ето защо Пловдивският апелативен съд

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определение № 471/10.12.2021 г., постановено по ЧНД № 2776/2021 г. по описа на Окръжен съд Стара Загора, с което е оставено без уважение искането на обвиняемите С. З., В. З. и О. Г. за изменение на взетите спрямо всеки от тях мерки за неотклонение ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА, като ГИ ИЗМЕНЯ в ГАРАНЦИЯ в размер на по 10 000 лева, за всеки един от тях.

След внасяне размера на определените гаранции обвиняемите да бъдат освободени, ако не се налага задържането им на друго основание.

На преводача В. К. се изплатиха с РКО от бюджета на съда сумата от 120.00 лева възнаграждение за направения превод и пътни разноски в размер на 36 лв. от гр. * до * и обратно, съгласно представения билет.

Протоколът в частта относно съдебното определение да се преведе и изпрати на адв. Ч. с указание да го връчи на своите доверители.

ОПРЕДЕЛИ:

Заседанието се закри в 12:00 часа.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____

Секретар: _____